

ร่างพระราชบัญญัติสร้างเสริมสังคมสันติสุข พ.ศ.
(นายปรีดา บุญเพลิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☐ เป็นร่างการเงิน

☒ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

โดยที่ตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมา สังคมไทยเกิดการแตกแยกความคิดทางการเมือง มีการชุมนุมทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลอย่างต่อเนื่องหลากหลายรูปแบบ ผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมากถูกดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญา ก่อให้เกิดปัญหาที่ร้ายลึกลงสู่สังคมไทยทุกระดับ สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อประเทศชาติทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและวัฒนธรรม แม้ว่าการกระทำต่าง ๆ ของผู้ร่วมชุมนุมและประชาชน ล้วนแต่ได้กระทำไปเพื่อแสดงออกทางความคิดเห็นทางการเมือง เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการสร้างเสริมสังคมสันติสุข เพื่อนิรโทษกรรมแก่ประชาชนทุกกลุ่มที่ได้กระทำผิดจากการชุมนุมทางการเมืองและจากการแสดงออกทางการเมือง เป็นการให้โอกาสกับประชาชนในการแสดงออกทางการเมือง ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย และรักษาคัมภีร์องค์ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างเสริมสังคมสันติสุข ลดความขัดแย้ง และสร้างความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ เพื่อร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ ความผิดที่จะได้นิรโทษกรรม คือ ความผิดที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 – 30 พฤศจิกายน 2565 ในฐานความผิด ดังต่อไปนี้

1. ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

- (1) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ตามมาตรา 113 (1) หรือ (2) มาตรา 114 (เฉพาะการตระเตรียมการอื่นใด หรือสมทบกันเพื่อเป็นกบฏ) มาตรา 116 และมาตรา 117
 - (2) ความผิดเกี่ยวกับก่อการร้าย ตามมาตรา 135/1 (2) หรือ (3) มาตรา 135/2 และมาตรา 135/3
 - (3) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ตามมาตรา 136 มาตรา 138 และมาตรา 139
 - (4) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ตามมาตรา 209 วรรคหนึ่ง มาตรา 210 ถึงมาตรา 214 มาตรา 215 วรรคหนึ่ง และมาตรา 216
 - (5) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ตามมาตรา 217 ถึงมาตรา 220 มาตรา 225 และมาตรา 226
 - (6) ความผิดต่อร่างกาย ตามมาตรา 295 มาตรา 299 และมาตรา 300
 - (7) ความผิดต่อเสรีภาพ ตามมาตรา 309 วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา 310 วรรคหนึ่ง มาตรา 310 ทวิ และมาตรา 311 วรรคหนึ่ง
 - (8) ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามมาตรา 358 และมาตรา 359 (3)
 - (9) ความผิดฐานบุกรุก ตามมาตรา 362 มาตรา 364 และมาตรา 365 (1) หรือ (2)
- โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือ (3)

2. ความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 30 และมาตรา 31
3. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
4. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
5. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวิญญูชนนาค
6. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
7. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
8. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
9. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก
10. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
11. ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะ

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- กระทรวงยุติธรรม

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- 2.2 สำนักงานศาลยุติธรรม
- 2.3 สำนักงานอัยการสูงสุด
- 2.4 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 2.5 สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- 2.6 กรมราชทัณฑ์
- 2.7 มูลนิธิสิทธิอิสรา
- 2.8 สมาคมแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย
- 2.9 โครงการอินเทอร์เน็ตเพื่อกฎหมายประชาชน (iLaw)
- 2.10 ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน
- 2.11 แนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุม

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะให้นิรโทษกรรมผู้กระทำความผิดที่มีสาเหตุมาจากการชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมืองตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 – 30 พฤศจิกายน 2565 ตามฐานความผิดในบัญชีแนบท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ให้ยกเว้นนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานทุจริตหรือประพฤติดมิชอบ ความผิดตามมาตรา 112 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และความผิดที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ให้ผู้เสียหายทางแพ่งยังมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดที่จะได้นิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าผู้เสียหายนั้นเป็นองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ให้ความเสียหายทางแพ่งนั้นระงับลง

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ให้มี “คณะกรรมการกลั่นกรองคดีที่จะได้รับการนิรโทษกรรม” จำนวนไม่เกิน 7 คน ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเห็นด้วยหรือไม่กับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงการพิจารณาชี้ขาดว่าผู้กระทำความผิดใดอยู่ในเงื่อนไขที่จะได้รับนิรโทษกรรม โดยคำชี้ขาดของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการห้ามศาลรอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษ ในคดีที่ผู้กระทำความผิดเคยได้รับนิรโทษกรรมในความผิดนั้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้มาแล้ว

6. ท่านเห็นว่าสังคมไทยในปัจจุบันมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันทางการเมืองหรือไม่ เหตุใดจึงนำไปสู่การชุมนุมทางการเมือง และการนิรโทษกรรมตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้หรือไม่ เพียงใด

7. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
